

Klausuleret til afholdelsen. Det talte ord gælder.

Peter Skaarups tale

Dansk Folkepartis årsmøde i Herning

18. september 2016

Godmorgen allesammen!

Vel mødt her igen efter en herlig fest i aftes!

Tak for alle de smil, jeg ser på jeres ansigter. År efter år!

Vi har det tydeligvis sjovt, når vi samles, og det er fordi, vi har noget at stå sammen om. Vi kender Danmarks udfordringer, og vi ved, hvordan vi skal genskabe kontrollen med vores land.

Vi har i det hele taget en fælles idé om, hvad der skaber et bedre og mere trygt og rigt Danmark.

Andre partier har selvfølgelig deres egne idéer, og fint nok med det. For sådan er demokratiet. Og demokratiet, dét er noget af det, der gør Danmark stærkt.

Men vi DF'ere har noget særligt kørende.

Vi DF'ere er hverken helt blå eller helt røde. Vi er afbalancerede.

Vi arbejder for retfærdige løsninger i et samfund, der nu en gang ikke har uanede ressourcer.

Og vi DF'ere mener det, når vi bruger ord som tryghed og tillid, velfærd, velstand, værdighed og retfærdighed.

Jeg har sagt det før: Jeg tror, vi DF'ere er en ny og skabende kraft i det danske demokrati. En tredje vej.

Og ved I, hvad hemmeligheden er?

Vi lytter til folk. Vi repræsenterer et bredt udsnit af folket.

Kære venner, vi er et rigtigt dansk ... folkeparti.

At vi er nået så langt, er ikke mindst på grund af vores partileder.

Kristian, rejs dig venligst op, vi vil så gerne klappe af dig.

Kristian, jeg bliver mere og mere stolt af at kende dig, og ved du hvorfor? Fordi du gang på gang viser, at du er en formidabel formand for vores parti.

Når jeg siger, at du er en formidabel formand, så er det blandt andet fordi, jeg ved, at det ikke er vigtigt for dig at få ministerbil og favorabel ministerpension.

Næh, det vigtige for dig er at komme igennem med så meget som muligt af DF's politik!

Du bliver ikke nødvendigvis statsminister, Kristian, men hvis du gør, så bliver du også i den rolle formidabel!

Uanset hvad der ligger i tiden fremover, så er det hensynet til DF's politik, der vejer tungest. Ikke alle de fine ministerbiler og de alt for høje ministerpensioner.

Sådan er Kristian, mine damer og herrer. Det kræver lidt ydmyghed at blive noget rigtig stort. Den ydmyghed har du, Kristian, og tak for det.

Apropos det med at lytte til folket. Har I hørt ordet populist for nylig?

Jo, for I ved jo nok, at vi DF'ere somme tider bliver kaldt populist af de fine meningsdannere i København.

Og man må jo så forstå, at det at være populist er alvorligt - at vi DF'ere nok egentlig burde skamme os.

Men ved I hvad, jeg har bemærket? De, der kalder os populist, er ofte selv ret upopulære. De Radikale, for eksempel.

Så når folk kalder mig populist, siger jeg såmænd bare "tak for dét!"

Dét at være populist betyder jo bare, at man er populær hos dem, der betyder noget. Hos vælgerne. Hos folket. I dag betyder dét at være populist, at man i virkeligheden er en god demokrat; at man er blandt de første til at lytte til folk og prøve at løse deres problemer.

Læg lige mærke til, at jeg bruger ordet prøve. Vi DF'ere prøver at løse folks problemer.

For det er jo sådan, det er. Lige nu har vi kun 37 mandater, og derfor kan vi ikke komme igennem med alt, hvad vi ønsker. Men vi har masser af indflydelse.

Jeg vil gerne takke vores 37 folketingsmedlemmer. I er dygtige. Og alle vores dygtige lokalpolitikere, medlemmer og DFU'ere, der arbejder for partiets efterhånden store organisation. Også en stor tak til jer.

Nu er der i øvrigt en speciel ting ved begrebet indflydelse. Indflydelse kan ikke altid måles helt præcist.

Det hænder for eksempel, at andre partiledere, ofte fra de lidt større partier, får en rigtig god idé, som - hvis vi nu bare skal være lidt høflige - er lånt fra Dansk Folkeparti.

De kan finde på at markedsføre noget, som DF har sagt i årevis.

Den slags udlån bliver vi DF'ere altså ikke sure over. Det ligger slet ikke til os at være sure. Herregud, det er da kun godt, hvis DF's politik bliver gennemført, ikke sandt?

Lad mig give et eksempel: I 1990'erne var Dansk Folkeparti blandt de første, som åbent talte om behovet for mere tv-overvågning på offentlige steder. Vi mente, at overvågning hjælper politiet og begrænser kriminaliteten, uden – uden – at det samtidig går ud over lovlydige borgere.

Overvågnings-samfund! lød ramaskriget dengang fra mange eksperter.

Men hvad er der sket? Jo, den terrorist, Omar El-Hussein, der brutalt myrdede to uskyldige danskere sidste år i København ... han blev blandt andet fundet med hjælp af tv-overvågning. Hvem ved, måske havde Omar El-Hussein været på fri fod i dag, hvis han ikke var blevet fanget af et overvågningskamera?

For omvendt ved vi jo, at den terrorist, som forsøgte at myrde islamkritikeren Lars Hedegaard, stadig er på fri fod. Det tog lang tid, før politiet kom på sporet af gerningsmandens bil – og dette er ikke sagt som nogen kritik af politiets arbejde. Men måske kunne endnu mere overvågning have været en større hjælp.

Så altså, Dansk Folkepartis indflydelse kan måles på mange måder. Næsten fra partiets start rykkede vi stille og roligt debatten om tv-kamera-overvågning. Tommelfingerreglen er: Dét, som DF foreslog i går ... det bliver til resultater i dag.

Og mon ikke, at dét, som DF foreslår i dag, bliver til resultater i morgen?

Er det for eksempel ikke på høje tid at gennemføre DF's forslag om peberspray?

Hvorfor må unge danske kvinder ikke få lov til at forsvare sig selv med peberspray mod overfaldsmænd?

Hvorfor skal danske kvinder gå værgeløse rundt i nattelivet, hvis peberspray kunne gøre dem bare lidt tryggere?

Faktisk går mange kvinder i dag rundt med peberspray, men ifølge loven er de kriminelle. Det giver nogle triste sager.

Tidligere på året fortalte en 17-årig pige til politiet i Sønderborg, at hun var blevet overfaldet af en mørklødet mand. En asylansøger blev efterfølgende afhørt, men politiet meddelte, at man i stedet ville sigte pigen. Hun havde jo forsvaret sig med en peberspray.

Uanset hvad der er op og ned i den sag, bør det altså være lovligt for en 17-årig pige at have en peberspray.

Apropos eksperterne, som jeg nævnte før:

Kan I huske, hvordan Danmarks Radio og medierne og eksperter på universiteterne forudsagde en katastrofe, hvis briterne stemte sig ud af EU?

Ved I hvad: Det går faktisk fint lige nu i den britiske økonomi. Faktisk går det nok bedre rent økonomisk i Storbritannien efter Brexit end i Danmark.

Og apropos den britiske udmeldelse af EU: Ved I hvad, jeg kommer til at tænke på?

Jeg tænker på, at alle ja-sidens skræmmekampanjer gennem tiden minder lidt om den gamle irakiske propagandaminister. Ham, der blev kaldt Komiske Ali. Ham, som spåede Saddam Husseins sejr, nærmest lige indtil amerikanerne stod i hans tv-studie.

I Danmark har EU sine helt egne komiske Ali'er. De holder til i EU-Tænk tanken Europa, som tit træder frem som såkaldte eksperter på tv. Og de optræder som fine kommentatorer, for eksempel Uffe Ellemann-Jensen på TV 2 og i Berlingske.

Jeg har næsten lidt ondt af Uffe Ellemann-Jensen og hans socialdemokratiske TV 2-kollega Mogens Lykketoft. De to er jo nærmest blevet revolutionære samfundsomstyrtere på deres gamle dage.

De er så ekstreme, at de vil omstyrte det direkte demokrati i Danmark, så en EU-elite kan få lov at bestemme.

Ifølge Lykketoft og Ellemann er danskerne blevet for dumme til direkte demokrati. Danskerne er for dumme til folkeafstemninger.

Lad det være et klart signal fra dette årsmøde:

Man skal altså ikke begrænse demokratiet. Det sker mange steder rundt om i verden – og det har tit katastrofale følger.

Der er så meget, vi skal passe på, og demokratiet er noget af det vigtigste.

Det samme gælder ytringsfriheden – vores allesammens ret til at sige, hvad vi vil.

Her er jeg desværre bekymret.

På dagbladet Jyllands-Posten har vi for eksempel nu fået en ny chefredaktør, som ikke vil rapportere så meget om islam, og som synes, at det var en fejl at udgive de sjove Muhammedtegninger.

Så er der Danmarks Radio, hvor en af toplederne har en lønpakke på 2,3 millioner kroner årligt. 2,3 millioner kroner fra licensbetalerne.

Denne DR-chef lagde for nylig op til, at nu skal DR ikke længere vise så mange billeder af islamistiske terrorister – for disse billeder kunne jo inspirere andre "tosser", som han sagde.

DR-chefens udtalelse har lært mig, at dygtige og almindelige medarbejdere i DR tilsyneladende fungerer på trods af deres ledelse. Ikke på grund af den.

For det er jo en helt forkert tankegang at lave helt særlige regler for islam. Medierne skal være frie. Medierne skal være uregerlige; de skal være sprælske. Jo tak: Det går så ofte ud over os DF'ere. Men hellere dét end en dyne af selvcensur og kujoneri.

For det er kujoneri, når danske medier nu vil tage særlige hensyn til islam.

Det er kujoneri, når hensynet til én bestemt religion skal diktere, hvad der skal være nyheder, og hvad der ikke skal være nyheder.

Min bekymring gælder ikke kun medierne.

I Helsingør Byret blev en mand dømt for at sammenligne islamisk ideologi med nazisme. Man behøver ikke nødvendigvis være enig med folk for at anerkende deres ret til ytringsfrihed.

I København straffer domstolene de folk, der vover at nævne navnet på den mand, som forsøgte at myrde islam-kritikeren Lars Hedegaard. Selv Lars Hedegaard – altså ofret – er nu blevet idømt en bøde på 10.000 kroner.

Den tager vi lige igen: Bare dét at nævne navnet på en ekstremist, som er flygtet fra retsforfølgelse, kan være strafbart.

Det er helt forkert. Det er ikke rimeligt, at offentligheden går rundt i uvidenhed. Hvad med i stedet at offentliggøre den efterlyste islamists navn vidt og bredt med billede? Hvad med at udlove en dusør? Så kunne offentligheden jo hjælpe politiet. Og tænk, hvis terroristen skulle vende tilbage til Danmark!

Ville det så ikke være bedre, hvis lovlydige borgere kunne genkende ham og hjælpe politiet?

Et andet eksempel: Nordjyllands Politi nægter at fortælle, om det var unge af anden etnisk baggrund, der for nylig stod på en bro og kastede ting ned på en ambulance i udrykning.

Ja, jeg kan desværre blive ved. Men lad mig lige slutte med et af de mest alvorlige problemer for ytringsfriheden: Facebook.

Facebook. Der er efterhånden talrige eksempler på, hvordan folk bliver censureret for helt uskyldige ting.

Det rammer folk af alle mulige politiske overbevisninger, og kun de mest kendte får en undskyldning. De mere ukendte ofre gider Facebook ikke engang svare.

Ifølge Jyllands-Posten giver Facebook-milliardæren Mark Zuckerberg og hans forretningskumpaner helt ned til syv kroner i timen – syv kroner i timen – i betaling til Facebooks korps af censorer.

Den tager vi lige igen: For syv kroner i timen sidder Facebooks censorer i ulande og bestemmer, om et billede eller en kommentar på en dansk Facebook-profil skal fjernes eller ej.

Og I har måske gættet det: Også her er EU inde i billedet. EU-Kommissionen indgik for nylig en aftale med Facebook og andre virksomheder om at fjerne ytringer på internettet.

De EU-regler, som Facebook bruger til at censurere, er løst formuleret. Derfor tolkes reglerne naturligvis som vinden blæser og undertiden hårdere, end hvad der ligger i dansk retstradition.

Hvad med Venstres justitsminister, Søren Pind? Jo, han bøjer sig og bifalder ydmygt sine mestre nede i EU.

Undskyld mig:

Danskernes ytringsfrihed er altså ikke til salg for syv kroner i timen!

Danskernes ytringsfrihed skal hverken afhænge af EU's luner eller af private globale virksomheder.

Danskernes ytringsfrihed skal kun afhænge af vores danske debatkultur og den danske grundlov.

Vi vil have kontrollen tilbage over vores demokrati og vores ytringsfrihed.

--- --- --- --- ---

Det er selvfølgelig ikke det eneste sted, hvor EU gerne vil bestemme mere i Danmark.

Som I ved, havde vi en folkeafstemning 3. december sidste år.

Noget af det, som stod mest klart efter nej'et – og heldigvis for nej'et – er, at de fleste danskere gerne vil have et politisamarbejde hen over grænserne. Vi vil gerne være med i Europol.

Nu er spørgsmålet så, om EU overhovedet vil lade os blive i Europol. Eller om EU vil straffe os.

At være med i Europol burde være nemt. Alle parter har interesse i at have Danmark med i den fælles kamp mod kriminalitet og terror. Ikke ét eneste land har åbent sagt "nej, vi vil ikke have Danmark med i Europol."

Hør engang: Det svarer lidt til, at samtlige spillere på en fodboldbane er 110 % enige om at spille en god omgang fodbold. Hvis der ellers er en fodbold til rådighed, hvad står så i vejen for at spille?

EU har problemer nok – det ved vi – så hvis ikke Danmark kan være med i Europol, ja, så har vi bare endnu et bevis på EU's uduelighed.

Vi DF'ere har givet regeringen et rigtig godt mandat i Europol-forhandlingerne, og regeringen har fortsat vores støtte.

Så held og lykke, Løkke!

Apropos samarbejde, så kan vi DF'ere i dag være rigtig glade for, at vi ikke gik i regering med Venstre.

Det var der mange, som ville have os til. Især vores politiske modstandere. Vi overvejede det såmænd også. Men vi følte os ikke rigtig velkomne.

Lad mig fortælle hvorfor: Under regeringsforhandlingerne nægtede Lars Løkke Rasmussen at indføre grænsekontrol. Han nægtede. Snart efter væltede tusinder af migranter ind over grænsen, men statsministeren havde stadigvæk for travlt med at lytte til Angela Merkel.

Og dér kan jeg lige så godt sige det, som det er: Det er hverken EU eller den tyske kansler, som skal bestemme, hvor mange asylansøgere Danmark skal tage.

Vi vil godt hjælpe folk i nød. Men vi vil selv bestemme.

Og husker I så, hvad der skete? Jo, et halvt år efter sagde regeringen alligevel ja til grænsekontrol.

Det var synd for blå blok, at Venstre-toppen ikke ville lytte til DF dengang, for lidt over et år siden. Så havde vi haft et bedre samarbejds-klima i dag.

Fremover har vi i DF fast fokus på, at vi sammen med Venstre har samarbejdet godt gennem snart mange, mange år. Det må vi altid huske på, når der er kurrer på tråden.

Men det var altså synd, at Venstre ikke lyttede. For grænsekontrol virker jo! Grænsekontrol virker, så skal vi ikke lige sende en tak og en hilsen til alle de dygtige politibetjente og hjemmeværnsfolk, der er på vagt? Skal vi ikke klappe ad dem, så de kan høre det helt i Kruså?

--- --- --- --- ---

Lad mig lige understrege, at når vi danskere vil have kontrollen tilbage over vores eget land, så er det altså ikke det samme som at sige, at vi er dårlige naboer. Vi danskere hjælper gerne vores gode naboer.

Vores dygtige soldater og gode allierede i NATO deltager i beskyttelsen af de baltiske lande. De tre små lande er igen truet af ledelsen i Kreml, som rasler med sablen.

Der er så meget, vi skal passe på, og de baltiske landes frihed er også vores egen frihed.

Hvad så, er I klar til valg?

Ja, det bliver altså ikke DF, som kommer til at udskrive valg. Men der tales meget om valg i denne tid på grund af de igangværende forhandlinger.

Liberal Alliance, I ved - partiet med de store muskler og stålsatte blå øjne - de kræver 5 procents skattelettelse næste år til dem, der tjener mest.

I DF er vi ikke per definition imod skattelettelse. Det bedste er i udgangspunktet at lade folk beholde deres egne penge.

Men helt grundlæggende tror vi ikke på, at velfærdssamfundet har råd til skattelettelse som det første. Og velfærdssamfundet kommer først.

Velfærdssamfundet er forudsætningen for, at virksomhederne får dygtige og sunde medarbejdere.

Nu kommer vi fra DF ikke til forhandlingerne med stålsatte og ultimative krav. Men vi ved godt, hvad vi vil:

Vores mål er at sørge for, at ældre får en god alderdom, at syge bliver mødt med varme hænder – ikke kolde skuldre i venteværelserne – og at unge får en god læring i skoler og på universiteter.

Det mål bliver ikke indfriet, sådan som regeringens økonomiske plan ser ud nu. Det er ikke rimeligt at spare på velfærd, skoler og sygehuse og meget mere for at kunne give folk med millionindkomster en skattelettelse på 5 procent. Det er vi imod.

Vi håber snarere at kunne give mere til dem, der leverer velfærden.

I særdeleshed skal politiet have ekstra støtte. Jeg er som så mange andre forfærdet over, at en betjent for nylig blev skudt i hovedet og stadig svæver mellem liv og død. Jeg vil i den forbindelse gerne opfordre jer varmt til at støtte indsamlingen til fordel for den sårede betjent og hans familie.

Dem, der er i frontlinjen for samfundet i kampen mod de kriminelle. Dem skal vi støtte.

Gerningsmanden? Ja, han var desværre endnu et grelt eksempel på forfejlet integration: oprindelig fra Bosnien og tilmed IS-sympatisør.

Jeg er selvfølgelig også harm over, at indvandrerbander nu er så grove, at de angriber fængselsbetjente. Her skal der bare sættes hårdt mod hårdt.

Og jeg forfærdes over, at en ung, udenlandsk mor for nylig blev myrdet ved en motorvejs-stening. I Danmark. Faderen ligger måske også for døden, og så er et lille 5-årigt barn forældreløst.

En lille familie udslettet ved en motorvejs-stening. I Danmark!

Gerningsmændene er endnu ikke fundet, og hvis de overhovedet skal findes, så må vi også her sætte vores lid til politiet.

Men politiet er desværre hårdt ramt. Mange politifolk er stressede. Mange af de mest erfarne politifolk kan rent faktisk bare vælge at gå på pension. Men kære danske politifolk: Vi har brug for jer. Hold ud. Vi politikere prøver at gøre det bedre for jer.

Vi ved godt, I har det hårdt, men vores samfunds ro og udvikling afhænger af jer. Hold ud.

Hvilket bringer mig tilbage til det med statens finanser:

Regeringen vil have os til at arbejde længere, de af os der kan. Det synes vi ikke om i DF, for vi har allerede været med til at hæve pensionsalderen én gang.

Vi synes snarere, vi skal forbedre den forebyggende sundhedsindsats, og vi skal bruge flere penge på børns sundhed og trivsel.

For sagen er jo, at hvis vi alle skal arbejde længere, så må der være en belønning.

Hvis vi alle skal arbejde længere, så må vi sikre, at pensionisttiden også bliver længere i den anden ende af livet.

Derfor skal vi have flere forebyggende screeninger længere oppe i alderen – screeninger mod livmoderhalskræft, tarmkræft, brystkræft og så videre.

Og kræftlæger skal certificeres, så vi bliver endnu bedre til at forebygge og helbrede kræft.

At have et velfærdssamfund er dyrt, og på indtægtssiden går det ikke for godt. Tænk blot på, at SKAT er blevet lænset af kriminelle for omkring 12 milliarder kroner. Mindst. Minister på minister har ladet stå til, så nu mangler statskassen altså 12 milliarder kroner. Mindst.

Og som noget nyt ved vi nu, at den forrige regering før salget af Dong undervurderede prisen med 50 milliarder kroner.

For ikke at tale om de 50 milliarder kroner, som Socialdemokraterne, De Radikale, SF og Enhedslisten stjal fra fremtidige generationer med den såkaldte "pensionsfinte". Pensionsfinten betød, at penge, der skulle have været til rådighed om 10 og 20 og 30 år, allerede er brugt.

Hertil kommer udgifterne til indvandrere.

I de kommende år ved vi, at titusinder af mennesker vil komme til Danmark, hvis vi ikke opsiger de forældede internationale konventioner, som lige nu styrer masseindvandringen til Danmark.

De asylmodtagere, som allerede er her, kan nemlig hente deres familier til landet. De konventioner vil vi DF'ere gerne af med, og her er vi så uenige med statsministeren og Venstre.

Budskabet fra dette årsmøde er klart:

I skal altså ikke både gøre Danmark til en asylmagnet ved hjælp af åbne grænser og samtidig forvente, at Dansk Folkeparti jubler over nedskæringer i velfærden. Ingen af delene ønsker vi.

Husker I for eksempel den arbejdsløse syrer i Sønderjylland? Ham med de tre koner og 20 børn? Ham, der valgte at tage den yngste kone med sig til Danmark, for, som han sagde, hun var jo den dygtigste til at passe børn. Arbejde, det kan han ikke, siger han.

Og lige netop når det gælder syrere, så ved vi, at syrerne indgår i en gruppe af ikke-vestlige lande, hvorfra kun cirka hver fjerde er i arbejde 10 år efter deres ankomst. Det kommer der altså ikke mange skatteindbetalinger ud af.

Det er netop derfor, at danske skatteydere ikke skal betale for rejseriet i forbindelse med familiesammenføringer.

Det er netop derfor, at maksimalt tre børn skal kunne få børnepenge.

Det er netop derfor, at udvisningsdømte udlændinge bør fængsles lige præcis indtil den dag, hvor de rejser ud af landet.

I DF har vi et helt katalog af besparelser, som tilgodeser de danske skatteydere.

Igen: De andre partier i Folketinget skal altså ikke både gøre Danmark til en asylmagnet ved hjælp af åbne grænser og så samtidig forvente, at Dansk Folkeparti jubler over nedskæringer i velfærden. Ingen af delene ønsker vi.

Som nævnt står vi over for en økonomisk bet. I de kommende tre år kan vi inkl. familiesammenføringer ende med et forøget indbyggertal, der svarer til en by på Hernings størrelse. Eller mere.

Vi ved, at mere end fire ud af fem ægtepar, hvor både konen og manden er på kontanthjælp, ikke kommer fra den vestlige verden. Mange af dem kommer fra muslimske lande.

Altså: Mere end fire ud af fem ægtepar på kontanthjælp. 84 procent. Fra ikke-vestlige lande. Det blev afsløret af Ekstra Bladet.

Nu vil jeg godt sige – og gentage – at indvandring selvfølgelig ikke er roden til al dårlighed. Tværtimod næsten: Jeg bliver så glad, når jeg ser eksempler på folk, der er født andre steder, og som gør det glimrende i Danmark uden at fortrænge andre. Så jo, vi skal respektere de indvandrere, som har job, som overholder loven, og som aktivt søger at blive en del af dansk kultur.

Når jeg gerne vil takke de indvandrere, som bidrager, så er det også fordi, vi alle i sidste ende bor i et Danmark, som skal heles. Heles, ikke deles.

Det var der for nylig en person, som sagde ret ligeud. Det blev udtrykkelig sagt med ordet "vi". Det blev understreget, at vi alle har del i ansvaret. Her tænker jeg, at vi for eksempel kan tale ordentligt til hinanden på de sociale medier.

Det ville være synd at sige, at budskabet blev forstået. EU-parnasset og venstrefløjen, De Radikale og mange andre skød budbringeren. Jarl Cordua fra Radio24syv gik nærmest i en slags vredes-trance:

For ham en "usmagelig dolkestødslegende" at advare om risikoen for et delt Danmark.

Undskyld, men jeg vil altså gerne præsentere og hylde budbringeren.

Fru folketingsformand Pia Kjærsgaard, vil du ikke nok rejse dig op?

--- --- --- --- ---

Pia, jeg har tænkt lidt over det, og sagt med glimt i øjet: Prøv du engang at sige, at jorden er rund. Så skal du se alle kommentatorerne hyle op: Nej, nej, nej, jorden er flad!

Pia, tak, fordi du er den, du er. Snart sagt enhver ved, at du startede Dansk Folkeparti.

I dag er du Folketingets formand, og du prøver i princippet at repræsentere ikke bare DF'ere, men alle danskere.

Jeg synes, du gør det fremragende. Dine gamle modstandere burde lægge naget til side, tørre øjnene og vaske ørerne i brun sæbe. De burde da i det mindste give dig en chance.

For Pia, du har jo ret: Vi står i en situation, hvor Danmark skal heles, ikke deles.

--- --- --- --- ---

Gode folk i DF, jeg vil slutte, hvor jeg begyndte:

Dansk Folkeparti er ved at blive den tredje vej i dansk politik. Det sagde jeg også sidste år, og det har I hørt og set rigtig meget om i de senere dage.

Sagen er, at vi DF'ere lytter til, hvad danskerne ønsker og drømmer om.

Vi drømmer om et bedre og retfærdigt samfund.

Vi drømmer om velstand, demokrati og ytringsfrihed.

Vi DF'ere vil værne om Danmark; om Dannebrog.

Vi vil værne om grundloven, fællesskabet og om dansk kultur.

Der er så meget, vi skal passe på - og kære venner: Vi skal have kontrollen over vores eget land tilbage.

Tak, fordi I lyttede med!